

РЕШЕНИЕ

№ 617

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА Гражданско дело
№ 20211110140581 по описа за 2021 година

С. Я. Е., с ЕГН *****, като баща и законен представител на Ц. С. Я. с
ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. П. К., с адрес за призоваване:
/адрес/ е предявил срещу „Г.З.“ ЕАД с ЕИК ***** – /адрес/ иск за
признаване за установено по отношение на Ц. С. Я., че „Б.Д.“ ЕАД има
вземане в размер на 11062.68 лв. срещу “Г.З.” ЕАД, представляващо
застрахователна сума по групов договор „Злополука“ на картодържатели,
сключен между „Б.Д.“ ЕАД и „Г.З.“ АД, обективиран в сертификат №
17015851803211054, поради настъпил покрит риск по отношение на
застраховано лице и кредитополучател по договор за банков кредит - смърт
на В.М.А. в резултат на застрахователно събитие.

Иска се да се признае за установено, че остатък от задължението по
усвояния банков кредит от починалата В.М.А., неизплатен към датата на
настъпване на смъртта ѝ, след настъпването на застрахователно събитие -
смърт на кредитополучателката, следва да бъде възстановен на кредитодателя
„Б.Д.“ ЕАД от „Г.З.“ ЕАД по силата на сключения групов договор
„Злополука“ на картодържатели, сключен между „Б.Д.“ ЕАД и „Г.З.“ АД,
обективиран в сертификат № 17015851803211054.

В съдебно заседание, проведено на 17.10.2023г. пълномощникът на ищеца е

увеличила размера на първоначално предявени искове по следния начин: общ размер от 23 959, 88 лв., от които: главница – 11 062, 68 лв., договорна лихва – 9 359, 48 лв., санкционираща в размер на 3 537, 72 лв.

С разпореждане № 9989 от 05.08.2021г. като ищец по делото е конституирана „Б.Д.“ ЕАД, чиито права в процеса са предявени от С. Я. Е.. „Б.Д.“ ЕАД е уведомена на 12.08.2021г. и в хода на делото взема становище за неоснователност на предявените искове.

Ищецът твърди, че Ц. С. Я. е син на загиналата при ПТП на 14.01.2020 г. В.М.А.. Твърди, че на 20.03.2019г. В.А. е изтеглила кредит за текущо потребление в размер на 11 000 лв. от „Б.Д.“ ЕАД. За неговото обезпечаване В.А. е сключила договор за застраховка „Злополука“ на картодържатели, като се е присъединила към груповия договор „Злополука“ на картодържатели, сключен между „Б.Д.“ ЕАД и „Г.З.“ АД, за което има издаден сертификат № 17015851803211054. Застраховката е била покрита до 21.03.2020г., като същата е била активна към датата на настъпилото застрахователно събитие - смърт на картодържателя. След смъртта на В.А., банката е отправила претенции за изплащането на кредита към единствения наследник на кредитополучателя - нейният син Ц. С. Я.. Но ищецът Е. твърди, че настъпването на смърт на картодържателя е покрит риск по процесната застраховка. Задължението на застрахователното дружество по застрахователния договор - да носи риска от настъпването на събитие, квалифицирано като „застрахователно“ при настъпването на такъв риск се трансформира в задължението да изплати обезщетение. Съгласно условията на процесния застрахователен договор, настъпването на смърт на кредитополучателя предизвиква последицата „изплащане на остатъка по кредита към датата на смъртта“. Ищецът Е. твърди, че е изчерпал всички възможности за решаване на спора по доброволен ред и не разполага с изисканите от застрахователя документи, представянето на които е поставено като условие за отговор на предявеното искане за изплащане на застрахователното обезщетение на банката. Ищецът Е. твърди, че в настоящия случай е налице валиден договор за застраховка „Злополука“ на картодържатели, като целта на сключването на този договор е била именно изплащането на остатъка от кредита от застрахователя на банката - кредитор, вместо с това да бъде обременен законния наследник на кредитополучателя. Въпреки това, не са предприемани никакви действия от страна на банката -

кредитодател за удовлетворяването ѝ от задълженото лице - застраховател. Поради изложеното, ищецът Е. счита, че за него е налице интерес от предявяването на настоящия иск на основание чл. 382 от КЗ срещу „Г.З.“ АД за изпълнение на поетото по силата на застрахователния договор „Злополука“ на картодържатели задължение да бъде изплатена на банката - кредитодател сумата, представляваща неизплатена част от кредита на В.А..

Ответникът „Г.з.“ ЕАД оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва, че В.М.А. е включена в групата на застрахованите лица по групова застраховка „Злополука“ на картодържатели с подписаният от нея Сертификат № 17015851803211054, сключен с „Г.З.“ ЕАД. Съгласно условията на сертификата и на приложимите към него общи условия, ползващи се лица в случай на настъпване на застрахователно събитие са наследниците на застрахования.

Ответникът твърди, че процесният застрахователен договор не е сключен като застраховка от кредитор за обезпечение, уредена в чл. 382 и сл. от КЗ, а по реда на чл. 459 и сл. от КЗ. Затова счита, че предявеният иск за установяване, че „Б.Д.“ АД има вземане срещу „Г.З.“ ЕАД е неоснователен, както и че е неоснователен и искът да бъде признато за установено обстоятелството, че остатък от усвоен банков кредит, посочен в исковата молба, следва да бъде възстановен на банката от „Г.З.“ ЕАД.

В случай че се приеме, че ищецът има право да претендира застрахователно обезщетение по посочения сертификат, ответникът прави възражение за наличие на изключен застрахователен риск на основание чл. 11, ал. 2. т. 10. 13 и 14 от общите условия на застраховката. Твърди, че съгласно текста на същите, изключени рискове са тези, които са пряк или косвен резултат от: употреба на алкохол, надвишаващ границата, определена в ЗДвП (т. 10); шофиране от застрахования без притежаване на валидно СУМПС (т. 13); други събития, настъпили вследствие на самонадеяност или груба небрежност на застрахования (т. 14). Оспорва се и иска за присъждане на законна лихва, предвид неоснователността на главния иск.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи следното във фактическо отношение:

Видно от препис-извлечение от акт за смърт № 2/16.01.2020г., издаден от длъжностно лице в Община Русе, В.М.А. с ЕГН ***** е починала на

14.01.2020г. От удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 1699/02.11.2015г. от лице по гражданското състояние в община Русе се установи, че В.А. е майка на Ц. С. Я., роден на 01.11.2015г., а негов баща е ищеца по делото - С. Я. Е. с ЕГН *****. Единствен наследник по закон на починалата В.А. е нейният син Ц. С. Я., видно от удостоверение за наследници изх. № 4/20.01.2020г., издадено от служител на с. Сандрово, общ. Русе.

На 20.02.2019г. между В.А. и Б.Д. е сключен договор за кредит за текущо потребление в общ размер на 11 000 лв. със срок на издължаване от 120 месеца. Кредитът е обезпечен със залог на вземане по сметка. На 12.11.2019г. между същите страни е сключено допълнително споразумение към този договор. .

В.А. е сключила договор за застраховка „Злополука“ на картодържатели като се е присъединила към груповия договор „Злополука“ на картодържатели, сключен между „Б.Д.“ АД в качеството на застраховател и „Г.З.“ ЕАД, в качеството на застраховател, за което е издаден сертификат № 17015851803211054/21.03.2018г. Застраховката е била покрита до 21.03.2020г. и същата е била активна към датата на настъпване на застрахователното събитие – 14.01.2020г. Съгласно издадения сертификат, със сключената застраховка „Злополука“ на картодържатели се застрахова животът, здравето и телесната цялост на титуляр на разплащателна сметка/кредитополучател по кредитна карта в качеството му на застрахован, както и имуществените права, свързани с притежанието на банкова/и карта/и, във връзка със сметката, посочена в този сертификат, а именно: сметка № BG97STSA93000023327329. Видно от текста на сертификата застрахованото лице е В.А.. Покритите рискове, удостоверени в сертификата са: 1. смърт на застрахования вследствие на злополука. На законните наследници на застрахования се изплаща застрахователната сума; 2. „ТНЗР над 50%“ на застрахования вследствие на злополука. На застрахования се изплаща % от застрахователната сума, равен на % на трайно намалената или загубена работоспособност. Налице са Общи условия към тази застраховка, съгласно които смъртта на картодържател е покрит застрахователен риск, когато е резултат на застрахователно събитие, претърпяно от застрахования през периода на индивидуалното застрахователно покритие.

От изпълнената и приета като доказателство по делото съдебно-медицинска експертиза се установи, че при ПТП на 14.01.2020г. В.А. е получила множество увреждания по тялото си, от които: на главата – многофрагментно счупване на черепната основа; разкъсване на твърдата мозъчна обвивка; на мозъчната тъкан в десен слепоочен дял, на моста; продълговатия мозък и малкия мозък; многофрагментно счупване на долната челюст; на гърдите – счупване на ребра, разкъсване на паренхима на двата бели дроба, разкъсване на дясно предсърдие и др.; на корема – размачкване и разкъсване на черния дроб, разкъсване на десен бъбрек, разкъсване на слезката и др.; на крайниците – счупване на таза, счупване на дясна раменна кост и др. Вещото лице дава заключение, че причината за смъртта на В.А. е наличието на съчетана травма, налична в три телесни кухини – черепа, гърдите и корема. Между уврежданията, получени при ПТП и настъпването на смъртта съществува пряка и непосредствена причинно-следствена връзка. Вещото лице е посочило, че травмите са в резултат от действието на остри, режещи предмети, удари или притискане на твърди тъпи предмети в резултат на инерционни сили възникнали в момента на ПТП, поради движението на тялото, нефиксирано в купето на автомобила при липса на поставен предпазен колан.

От изпълнената и приета като доказателство по делото съдебна автотехническа експертиза се установи, че процесното ПТП е възникнало между лек автомобил марка Фолксфаген поло с рег. № Р 63 42 АР, управляван от В.А. и седлови влекач Скания Р 450 с рег. № СВ 9901 МА с полуремарке Кьогел СН 24 с рег. № В 0917 ЕН, управляван от М.Г.Т., на платното за движение на път II- 21 Русе – Силистра в района на кръстовище, разделено на три ленти. Преди произшествието за водача на лекия автомобил е установен пътен знак Б1- пропусни движещите се по пътя с предимство, след него е установен знак Б2-спри, пропусни движещите се по пътя с предимство. Произшествието е възникнало в мрачна обстановка, времето е било мъгливо с температура от минус 4 градуса, а настилната хлъзгава. Видимостта на водачите на МПС е била над 100 м. Относно поведението на водачите на двете МПС, вещото лице дава заключение, че водачът на товарната композиция е шофирал със скорост в рамките на позволената и е имал поведение съответно на движение по път с предимство. Водачът на лекия автомобил не е спазил пътните знаци, не се е съобразил с хлъзгавата

настилка и вероятно се е движел с висока скорост. За двата автомобила не са установени данни за спирачен път. Лекият автомобил се е движел със скорост от 34, 7 км./ч., а товарният автомобил със скорост от 67,25 км./ч. Вещото лице дава заключение, че процесното ПТП не е било предотвратимо, поради следните причини: пресичането на траекторията на двете МПС в определена реална точка – мястото на удара; скоростите, определящи достигането на автомобилите на мястото на удара; наличието на субективни фактори като: поведението на водача, който не е спазил вертикалната маркировка; недостатъчно внимание; несъобразяване на климатичните условия; липса на навременна реакция. Процесното ПТП е могло да бъде предотвратено, ако водачът на лекия автомобил е спазил вертикалната маркировка на пътя и ако не е навлязъл в лентата за движение на товарния автомобил и по този начин му предостави възможност да премине свободно през кръстовището.

Видно от постановление от 15.04.2021г. на прокурор в Окръжна прокуратура Русе, образуваното във връзка с процесното ПТП досъдебно производство № 158/2020г. по описа на прокуратурата и № 2482020г. по описа на ОД на МВР Русе е прекратено, тъй като било установено, че причината за смъртта на В.А. е допуснато от нея нарушение на правилата за движение по пътищата, тъй като тя не е спряла и не е пропуснала движещата се по пътя с предимство товарна композиция, навлязла е в кръстовището без да спре или намали скоростта, и ударът е настъпил изцяло в лентата за движение към гр. Русе, където по същото време е преминавала товарната композиция.

Във връзка с твърденията на ответника за наличие на изключени застрахователни рискове, по делото се установи, че преди настъпване на ПТП, което е причинило смъртта й, В.А. не е употребила алкохол, видно от химическа експертиза № 92/03.02.2020г. и че тя е правоспособен водач на МПС, за което има издадено валидно свидетелство за управление на МПС.

От съдебно-счетоводната експертиза, депозирана на 27.01.2023г. се установи, че към датата на смъртта на В.А. – 14.01.2020г., неплатената сума по договора за текущо потребление от 20.02.2019г. е в размер на 11 216, 67 лв. Към датата на подаване на исковата молба – 05.07.2021г. неплатената сума възлиза на 12 722, 38 лв. За периода от време от 05.07.2021г. до 05.07.2023г. неплатената сума е в общ размер на 20 769, 21 лв. Към датата на

изготвяне на експертизата – 20.01.2023г., неплатената сума възлиза на 17 843, 47 лв., от които: 11 062, 68 лв. – главница, 2 754, 62 лв. – договорна лихва и 4 026, 17 лв. – санкционираща лихва.

От допълнителното заключение по съдебно-счетоводната експертиза –л. 329 се установи, че целият дълг от датата на смъртта на В.А. – 14.01.2020г. до окончателното погасяване на целия дълг на 12.11.2029г. , възлиза в общ размер на 23 959, 88 лв., от които: главница – 11 062, 68 лв., договорна лихва – 9 359, 48 лв., санкционираща в размер на 3 537, 72 лв., в които размери се считат предявените по делото искове, съгласно направеното изменение на размера на същите в съдебно заседание, проведено на 17.10.2023г.

От анализа на събраните по делото доказателства се установи, че предявените искове са неоснователни, поради следното:

Предявените искове са с правно основание чл. 134, ал.1 от ЗЗД, съгласно който кредиторът може да упражни имуществените права на длъжника, когато неговото бездействие заплашва удовлетворението на кредитора, освен ако се касае за такива права, упражнението на които зависи от чисто личната преценка на длъжника, каквато втора хипотеза не е налице в настоящия случай.

В.М.А. е включена в групата на застрахованите лица по групова застраховка „Злополука” на картодържатели с подписаният от нея Сертификат № 17015851803211054, сключен с „Г.З.” ЕАД. Съгласно условията на сертификата и на приложимите към него общи условия, ползващи се лица в случай на настъпване на застрахователно събитие са наследниците на застрахования.

Посоченият договор е сключен като застраховка от кредитор за обезпечение на вземане по кредит по смисъла на чл. 382, ал. 1от КЗ, защото се установи по делото наличие на застраховка, сключена в полза на кредитор, между застраховател и застраховащ, който е кредитор на трето лице – длъжник. Затова при настъпване на застрахователното събитие застрахователят отговаря пред кредитора до размера на застрахователната сума за непогасената част от задължението, за обезпечение на което е сключен застрахователният договор, включващо главница, лихвите и разноските към датата на настъпване на застрахователното събитие. Налице е изрично предварително писмено съгласие на длъжника по договора за текущо

потребление за обезпечение на вземането по този договор.

Твърдението на ответника, че разглежданият договор за застраховка е сключен по реда на Глава четиридесет и трета от КЗ - за застраховка "Злополука" - срещу рискове, свързани с живота, здравето или телесната цялост на физическо лице - чл. 459 и сл. от КЗ, не може да бъде споделено, тъй като съгласно чл. 459, ал.1 и ал.2 от КЗ, договорите за застраховка "Злополука" се сключват срещу рискове, свързани с живота, здравето или телесната цялост на физическо лице, които са настъпили в резултат на злополука, а злополуката е определена като всяко събитие, довело до смърт или телесно увреждане на застрахованото лице в резултат на непредвидени и внезапни въздействия от външен произход, които застрахованото лице не си е причинило умишлено, а видно от текста на сертификат № 17015851803211054 и общите условия на групова застраховка „Злополука“ на картодържатели, процесният договор не е такъв.

„Б.Д.” АД, обаче, няма вземане срещу „Г.З.” ЕАД, защото по делото се установи наличие на изключен застрахователен риск на основание чл. 11, ал. 2, т. 14 от общите условия на групова застраховка „Злополука“ на картодържатели, а именно: събитие, настъпило като пряк резултат от самонадеяност и груба небрежност, проявени от застрахованият по тази застраховка – В.А.. В разглежданият казус, въз основа на изложената по – горе в решението фактическа обстановка се установи, че злополуката, изразяваща се в настъпване на ПТП на 14.01.2020г., в следствие на което е настъпила смъртта на кредитополучателката по застрахования договор за текущо потребление от 20.02.2019г., изменен с допълнително споразумение от 12.11.2019г., е настъпила по вина на починалата, която е причинила ПТП като не е спазила правила за движение по пътищата – да пропусне движещо се по път с предимство МПС, да спре на знак „Стоп“. Именно тези нейни действия могат да се определят като груба небрежност към здравето и живота ѝ и като самонадеяност, че ще може да завърши предприетата от нея маневра по време на управление на МПС без последствия свързани с материални щети, телесни повреди, смърт и прочее. Затова ответникът по делото няма задължение да изплати обезщетение във връзка с посочените и разгледани в решението договори, а предявените иски следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

При този изход на делото, ищецът дължи разноските, сторени от ответната страна, а именно: претендирано възнаграждение за юрисконсулт, но в размер на 200 лв. Внесеният депозит за разпит на свидетел от 30 лв. следва да бъде върнат при поискване от ответната страна.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исковете, предявени на осн. чл. 134 от ЗЗД, във вр. с чл. 382 от КЗ от С. Я. Е., с ЕГН *****, като баща и законен представител на Ц. С. Я. с ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. П. К., с адрес за призоваване: /адрес/, с привлечен по делото ищец „Б.Д.“ АД, с ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление: /адрес/ срещу „Г.З.“ ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: /адрес/ за признаване за установено по отношение на Ц. С. Я., че „Б.Д.“ АД има вземане срещу „Г.З.“ ЕАД в общ размер на 23 959, 88 лв., от които: главница – 11 062, 68 лв., договорна лихва – 9 359, 48 лв. и санкционираща лихва в размер на 3 537, 72 лв., представляващо застрахователна сума по групов договор „Злополука“ на картодържатели, сключен между „Б.Д.“ АД и „Г.З.“ ЕАД, обективиран в сертификат № 17015851803211054, поради настъпил покрит риск по отношение на застраховано лице и кредитополучател по договор за банков кредит - смъртта на В.М.А., в резултат на застрахователно събитие на 14.01.2020г., и

за признаване за установено, че остатъка от задължението по усвоения банков кредит от починалата В.М.А., неизплатен към датата на настъпване на смъртта ѝ, след настъпването на застрахователно събитие - смърт на кредитополучателката, следва да бъде възстановен на кредитодателя „Б.Д.“ АД от „Г.З.“ ЕАД по силата на сключения групов договор „Злополука“ на картодържатели, сключен между „Б.Д.“ АД и „Г.З.“ ЕАД, обективиран в сертификат № 17015851803211054.

ОСЪЖДА С. Я. Е., с ЕГН *****, като баща и законен представител на Ц. С. Я. с ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. П. К., с адрес за призоваване: /адрес/ ДА ПЛАТИ на „Г.З.“ ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: /адрес/ разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____